

Pondelok 13. februára 2017

Piesne: ES č. 229, 548

Text: 5M 7, 6 – 12

„Vedz teda, že len Hospodin, tvoj Boh, je Bohom; verný Boh, ktorý do tisíceho pokolenia zachováva zmluvu a priazeň tým, čo Ho milujú a Jeho príkazy zachovávajú...“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Ako červená niť sa celou Bibliou tiahne mocná zvesť o Božej láske. Podľa slov apoštola Pavla je to láska, ktorá nikdy neprestane (1K 13, 13). Aj náš text ponúka zvesť o láske. To mocné slovo je tam zašifrované. Nachádza sa vlastne za každým slovom v texte. Spoločným menovateľom celého odseku je jedno, jediné slovo: láska. Samotné vyvolenie Izraela Hospodinom bolo aktom Božej lásky. Vyvolil si ho aj napriek tomu, že bol počtom jedným z najmenších národov. Boh si volí tam, kde ničoho niet. Boh si v Kristovi vyvolil aj nás. Náš Pán sa nám takto prihovára: *„nie vy ste si mňa vyvolili, ale ja som si vyvolil vás... aby ste šli a prinášali ovocie...“* (J 15, 16) Z lásky k nám dal svojho Syna (J 3, 16). Na našu otázku, prečo tak urobil, dostávame odpoveď: lebo nás miluje. Ak si položíme aj ďalšiu otázku a spýtame sa, prečo nás miluje, môžeme dostať iba totožnú odpoveď: lebo Boh je láska. Boh je láska – to je axióma. Axióma – to je napríklad v matematike či filozofii tvrdenie, ktoré sa prijíma ako správne, ale nedokazuje sa. Aj z tohto dôvodu si vždy s duchovným nadšením zaspievame pieseň M. Royovej *Boh náš je láska*. Už od večnosti. Nečaká na to, kedy budeme hodní tejto Jeho lásky. A budeme aj niekedy? Kedy by bol alebo kedy bude ten najvhodnejší čas podľa nášho ľudského úsudku, aby sme boli hodní milovania? Budeme trochu neskôr, keď dozrieme, keď už bude čas k nášmu odchodu? Boh so svojou láskou nečaká! Miluje už dnes. Tu a teraz. Ak ide o Jeho lásku, tak sme len a len nehodní. Nič milovaniahodné v nás nie je. A predsa! Božia láska je úžasne tvorivá. Niet v tomto svete inej sily, ktorá by nás zachránila a vykúpila. Ak sme teraz niekde uprostred medzi Vianocami a Veľkou nocou, nech nás nanovo v tomto zimnom čase „zohreje“ zvesť o Božej láske. Aj prostredníctvom tejto myšlienky: *„Svet žije z dvoch nocí: vianočnej a veľkonočnej. Na Vianoce zažiarilo svetlo do temnôt, keď sa Boh stal človekom. Na Veľkú noc toto Božie svetlo, ktoré ľudia na Veľký piatok vyhasili, zažiarilo z noci smrti, a tak ho už nikdy nebude možné zhasnúť.“* (Joachim Meisner) Amen.

Modlitba:

Pane, ďakujeme Ti, že Tvoja láska k nám sa prejavila v tom, že si poslal svojho jednorodného Syna, aby sme žili skrze Neho. V tom je láska, že nie my sme milovali Teba, ale že Ty si miloval nás a poslal si svojho Syna ako obeť zmierenia za naše hriechy. Ďakujeme, Pane, že my môžeme milovať, lebo Ty si nás už prv miloval (podľa 1J 5). Amen.

Mgr. Pavel Kušnir, zborový farár v CZ ECAV Vysoké Tatry